

než je ustanoven do nějakého povolání nebo než je vysvěcen do některého úřadu v kněžství.

7. Nauka a smlouvy 42:11. Praktika vyjadřování podpory našim vedoucím byla zavedena 6. dubna 1830, kdy byla Církev zorganizována, a v březnu roku 1836, kdy byla vyjádřena podpora Prvnímu předsednictvu a Kvoru Dvanácti apoštolů jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům. (Viz *History of the Church*, 1:74–77; 2:417.)
8. Kniha Mormonova nás varuje před nebezpečím pramenícím z toho, když nedbáme učení proroků. Čteme v ní, že „ona veliká a prostorná stavba je pýcha světa; a padla a její pád byl nesmírně veliký. A anděl Páně ... promluvil říka: Takové bude zničení všech národů, pokolení, jazyků a lidí, kteří budou bojovat proti dvanácti apoštolům Beránkovým.“ (1. Nefi 11:36.)
9. Viz Daniel 9:10; Amos 3:7; Nauka a smlouvy 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Jan 15:16. Pátý článek víry vysvětluje: „Věříme, že muž musí být povolán Bohem, skrze proroctví a skrze vkládání rukou těch, kteří mají pravomoc, aby kázal evangelium a vykonával jeho obřady.“
11. *Učení presidentů Církve: George Albert Smith* (2011), 58; zvýraznění přidáno. Tento citát pochází z proslouva, který starší George Albert Smith pronesl na konferenci v roce 1919. Presidentem Církve se stal v roce 1945.
12. Viz Nauka a smlouvy 1:30, 38.
13. Viz Nauka a smlouvy 107:27.
14. 3. Nefi 13:10; viz také Matouš 6:10; Lukáš 11:2.
15. Když president Církve zemře, je První předsednictvo rozpuštěno a rádce zaujmou své místo v Kvoru Dvanácti apoštolů. Kvorum Dvanácti apoštolů pak předsedá Církvi až do okamžiku, kdy je znovu zorganizováno První předsednictvo. Toto období je nazýváno apoštolské mezivládí. V historii mělo toto mezidobí různé dlouhé trvání – od čtyř dnů až po tři a půl roku.
16. Tento postup v nástupnictví proroků se samozřejmě nevztahoval na povolání Josepha Smitha, který byl předustanoven k tomu, aby se stal prorokem Znovuzřízení a prvním presidentem Církve. (Viz 2. Nefi 3:6–22; viz také Abraham 3:22–23.)
17. Víme, že sám Pán může povolát kteréhokoli z nás domů, kdykoli to uzná za vhodné.
18. Gordon B. Hinckley, „God Is at the Helm“, *Ensign*, May 1994, 54; viz také Gordon B. Hinckley, „He Slumbers Not, nor Sleeps“, *Ensign*, May 1983, 6.
19. „Message from President Thomas S. Monson“, *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.
20. „We Ever Pray for Thee“, *Hymns*, č. 23.

Carol F. McConkieová

První rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen

Žijme podle slov proroků

Abychom byli v souladu s božskými záměry nebes, podporujeme proroka a rozhodujeme se, že budeme žít podle jeho slov.

Náš Otec v nebi miluje všechny své děti a přeje si, aby znaly Jeho plán štěstí a rozuměly mu. Proto povolává proroky – ty, kteří byli vysvěceni mocí a pravomocí, aby jednali v Božím jménu ke spasení Jeho dětí. Jsou to poslové spravedlivosti, svědkové o Ježíši Kristu a o nekonečné moci Jeho Usmíření. Drží klíče království Božího na zemi a opravňují druhé k vykonávání spásných obřadů.

V Pánově pravé Církvi je „na zemi v určitém čase ... vždy jen jeden, jemuž jsou tato moc a klíče tohoto kněžství předány“. ¹ Jako našeho proroka, vidoucího a zjevovatele podporujeme presidenta Thomase S. Monsona. Zjevuje slovo Páně, aby tak vedl a řídil *celou* naši Církev. Jak vysvětlil president J. Reuben Clark ml.: „Pouze ... president Církve má právo přijímat zjevení pro Církev.“ ²

Ohledně žijícího proroka Pán přikazuje členům své Církve toto:

„Budeš dbáti na *všechna* jeho slova a přikázání, která ti bude dávat, když je obdrží, kráčeje ve vši svatosti přede mnou;

Neboť slovo jeho budete přijímat jako z mých vlastních úst, ve vši trpělivosti a víře.

Neboť konáním těchto věcí vás brány pekelné nepřemohou.“ ³

Abychom byli v souladu s božskými záměry nebes, podporujeme proroka a rozhodujeme se, že budeme žít podle jeho slov.

Jako proroky, vidoucí a zjevovatele podporujeme také rádce presidenta Monsona a Kvorum Dvanácti apoštolů. „Mají právo, moc a pravomoc hlásat [Pánovy] úmysly a Jeho vůli ..., a činí tak ... pod vedením presidenta Církve.“ ⁴ Mluví ve jménu Krista. Prorokují ve jménu Krista. Všechno činí ve jménu Ježíše Krista. V jejich slovech slyšíme hlas Páně a pocítujeme Spasitelovu lásku. „A cokoli budou mluvit, když jsou pohnuti Duchem Svätým, bude písmo ... a moc Boží ke spasení.“ ⁵ Pán sám řekl: „Ať [praveno] mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků mých, to je totéž.“ ⁶

Jsme vděční za církev postavenou „na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntnovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus“. ⁷ Pánův dům je domem pořádku a my nemusíme být nikdy

oklamání ohledně toho, kde máme hledat odpovědi na své otázky, nebo si být nejistí, kterým hlasem se máme řídit. Nemusíme být „zmítající se a točící každým větrem učení“.⁸ Bůh zjevuje své slovo skrze své vysvěcené služebníky, „pro spořádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího“.⁹ Když se rozhodujeme žít podle slov proroků, jsme na cestě smlouvy, která vede k věčnému zdokonalování.

Od jedné osamocené matky, která zápasila o přežití v období hladomoru, se učíme, co to znamená podporovat proroka. Pán dal proroku Eliášovi pokyn, aby šel do Sarepty, kde najde vdovu, které Bůh přikázal, aby mu dala najíst. Když Eliáš přicházel do města, uviděl ji, jak sbírá dříví. Zavolal na ni: „Přines mi trochu vody v nádobě, abych se napil.“¹⁰

„A když šla, aby přinesla, zavolal jí [zase] a řekl: Medle, přines mi také kousek chleba v ruce své.“

I odpověděla: Živí jest Hospodin Bůh tvůj, žeť nemám žádného chleba, ... kromě hrsti mouky v kbelíku a maličko oleje v nádobce, a aj, sbírám dvě dřevě, abych šla a připravila to sobě a synu svému, abychom snědouce to, za tím zemřítí musili.“

Eliáš odpověděl: „Neboj se. Jdi a učiň, jakž jsi řekla, a však udělej mi *prvé* z toho malý chléb ... a přines mi; potom sobě a synu svému uděláš.“¹¹

Na chvíli si představte, jak těžké muselo být to, o co prorok hladovějící matku žádal. Bůh sám by jistě dokázal svému věrnému služebníkovu zajistit jídlo. Ale Eliáš, jenž jednal ve jménu Páně, plnil to, co mu bylo nařízeno – tedy požádat milovanou dceru Boží, aby obětovala vše, co má, aby podpořila proroka.

Ale Eliáš slíbil za poslušnost také požehnání: „Neboť toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Mouka z kbelíka toho nebude strávena, aniž oleje v nádobce té ubude.“¹² Pán dal této vdově příležitost rozhodnout se, zda uvěří slovům proroka a uposlechne jich.

Ve světě, kde hrozí hlad po spravedlivosti a duchovní vyhladovění, je nám přikázáno, abychom podporovali proroka. Když dbáme prorockých slov, zastáváme se jich a podporujeme je, dosvědčujeme tím, že máme víru se pokorně podvolit Pánově vůli, moudrosti a načasování.

Prorockých slov dbáme i tehdy, když se to může zdát nerozumné, nevýhodné nebo nepohodlné. Podle měřítek světa může být následování proroka nepopulární, politicky nekorektní nebo společensky nepřijatelné. Ale následovat proroka je vždy správné. „Jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše.“¹³ „Doufej v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost pak svou nezpolehej.“¹⁴

Pán cítí a odměňuje ty, kteří jsou ochotni dbát prorockých pokynů. Poslušnost vůči Eliášovi zachránila život vdově ze Sarepty a nakonec i život jejímu synovi. Jak jí prorok slíbil, „jedla ona i on i čeled její až do těch dní ... [podle] řeči Hospodinovy, kterouž mluvil skrze Eliáše“.¹⁵

Pán „nasytí ty, kteří Mu důvěřují“.¹⁶ Slova proroků jsou pro naši duši jako manna. Když je přijímáme, jsme požehnáni, ochraňováni a zachovávaní časně i duchovně. Když hodujeme na jejich slovech, učíme se, jak přicházet ke Kristu a žít.

Starší Bruce R. McConkie napsal, že skrze proroky „Pán zjevuje pravdy spasení; ... spasení, které je v Kristu; a On určuje ... směr vedoucí k věčnému životu. ... V každém věku dává

Pán svému lidu pokyny, které potřebují ve chvílích ohrožení a nebezpečí. A zajisté ve dnech, jež přijdou, nastanou chvíle, kdy nic kromě moudrosti Boží, sestupující z nebe a plynoucí ze rtů proroků, nebude mít moc spasit jeho lid.“¹⁷

Slova proroků, jimž učila naše učitelka Vavřínových dívek, dala mně osobně vizi, jak má vypadat vztah v manželství ve smlouvě. Slova proroků mi dala víru a naději, že se dokáží připravit na to, abych vytvořila šťastný domov. Důsledné studium učení proroků, dávných i novodobých, mi bylo podporou v náročných a často vysilujících letech, kdy jsem přivedla na svět našich sedm dětí, učila je a pečovala o ně. Slova proroků v písmech a pronášená od tohoto řečnického pultu jsou slova útěchy, lásky, síly a povzbuzení a platí pro každého z nás.

Když dbáme slov proroků, stavíme svůj domov a život na věčně jistém základu, „na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží ...; aby, až ďábel vyšle mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do ... bídy a nekonečné bědy“.¹⁸

Máme na vybranou. Můžeme se rozhodnout, že Kristova slova, pronášená Jeho vysvěcenými služebníky, budeme ignorovat, zahrávat si s nimi, pošlapávat je nebo se proti nim bouřit. Ale Spasitel učil, že ti, kteří tak činí, budou od Jeho lidu smlouvy odříznuti.¹⁹

Když čteme a studujeme prorocká slova s modlitbou, vírou v Krista a s opravdovým záměrem, Duch Svatý nám bude do mysli a do srdce promlouvat pravdu. Kež otevřeme uši k slyšení, srdce k porozumění a mysl, aby našemu pohledu mohla být odhalena tajemství Boží.²⁰

Vydávám svědectví, že Joseph Smith byl a je prorok povoláný Bohem, aby na zemi znovuzřídil evangelium Ježíše Krista a Jeho kněžství. A svědčím o tom, že v prezidentu Monsonovi jsme dnes vedeni pravým prorokem Božím. Kež se rozhodneme stát s proroky a žít podle jejich slov, abychom se sjednotili ve víře, očistili se v Kristu a byli naplněni poznáním o Synu Božím. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY A POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 132:7; viz také *Příručka 2: Správa Církve* (překlad vybraných kapitol, 2010), 2.1.1: „Ježíš Kristus drží všechny klíče kněžství přináležející k Jeho Církvi. Každému ze svých apoštolů předal všechny klíče, které přináležejí ke království Božímu na zemi. Nejděle sloužící apoštol, prezident Církve, je jedinou osobou na zemi, která je oprávněna používat všechny klíče kněžství.“
2. J. Reuben Clark Jr., „When Are the Writings

and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?“ (proslov určený zaměstnancům seminářů a institutů, Univerzita Brigham Younga, 7. července 1954.)

3. Nauka a smlouvy 21:4–6; zvýraznění přidáno.
4. J. Reuben Clark Jr., „When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?“
5. Nauka a smlouvy 68:4.
6. Nauka a smlouvy 1:38.
7. Efezským 2:20.
8. Efezským 4:14.
9. Efezským 4:12–13.
10. 1. Královská 17:10.
11. 1. Královská 17:11–13; zvýraznění přidáno.
12. 1. Královská 17:14.
13. Izaiáš 55:9.
14. Písloví 3:5.
15. 1. Královská 17:15–16.
16. Roger Hoffman, „Consider the Lilies“.
17. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (Deseret Book Company, 1985), 478; interpunkce upravena; použito se svolením.
18. Helaman 5:12.
19. Viz 3. Nefi 20:23.
20. Viz Mosiáš 2:9.